

"Slučaj Drinčić"

Drinčić Miroslava prilično dobro poznajem, jer mi je bio komandir. Otao mu je Pero (SRBIN) umro davno, majka Ivanka (HRVATICA) usse mrt. Nikad ništa nije radio, mada su ga ljudi zapošljavali, no on bi to vrlo brzo raspustio. Bio je teški neradnik, mada fizički izuzetno jak. Nakon očeve smrti, žive je u majkom od njene jako utromine penzije. Majka mu je bila čistača u domu zdravlja u Klidži, otac molar. Pričalo se da fizički maltretirao oca.

Živio je parazitski, uključujući i ne za njemu krovatven način. Privlačujući se ljudima po kafanama, grebanud, se od koga je mogao, uticao.

Veoma ne korektan i omraženi među ljudima koji su ga poznavali.

Pred rat je bio u toku stari, koje su se državale u kafani "Panorama" (dok kolonijal)

Inao je kome se drželo oružje, jer je bio prisutan. Tu je bio iz svojih interesa,

(da poprje držaba) a ne zbog toga što bi on reke stvarao za blo koga bi

bio koju ideju. Taj bi radio neproštenijeg.

Kad je počeo rat, počelo kopanje, izlazio se koliko je mogao. Majka mu je

tišla u Hrvatsku (preko Igmana). On je imao intu namjeru, pa bio je u stanju

uraditi sve da bi se ostvario i neki olakšio život.

Zato osmašamo sumnjam da je izdao ljude koji su dospjeli u zatvor.

To su potvrdili ljudi koje su ležali tada, a imao sam prilike da čujem od njih

to da ih je jedan čovjek "stropao u zatvor.

I u zatvoru kao i obično nekorektan, ljude maltretirao, otima hranu, politikom rada i korinšavao partnera.

"Slučaj Dukić"

Bio je komandir voda u četi, koju je vodio čemo Đulman (VELIKI SRBOŠEŠAC).

Četa je bila sastavljena od SRBA, koji su obavljali, od početka rata najteže i najopasnije

poslove. On je sa stavljao uprkove i raspoređivao ljude po rad, utima, različitim.

Mada ni sam bio puno u njim u kontaktu, jer smo mi iz Sokolovića dobijali

obavijesti preko kurira, da sam od ljudi iz Hranice da je drzak, nekorektan

da su mnogi gnjevni na njega. Pričalo se kako mu se žena odriče vjetrova, jer

je matnota to biti. Normalno bilo je ljudi kojima nije se zamjerio, jer neko je od

150 ili 200 ljudi morao biti zaštićen, a ti koji smatraju da ih ugrožavao sam mogu

to lično poručiti.

moj subjektivni utisak je: da je u suštni veliki ličnjeg, da je svoju dužnost (koju

je ipak, neko morao obavljati) mogao daleko korektnije obavljati, da više razumje

vanya prema jako napadenim sunarodnicima.

Zvonimir Nikolić

23.01.1959 god.